

Nro. 22.

A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden September 13-dik napján,
1808-ik esztendőben.

Magyar Ország.

A' közelebb múlt pénteken költ M. Kurir 326-ik lapjának végén két tárgyról tettünk E. Olvasóinknak igiretet, úgymint 1) hogy az Eö Cs. K. Felségeknek Posonyba való pompás bé menetelelek után következett dolgokat. — 2) A' Fels. Császárné megkoronáztatásának fényes czeremoniáját velek közleni fogjuk.

A' mi az első t illeti, azt tsak summásan és következőképen adjuk elő. Minekutánna a' Fels. vendégek, e' folyó Septembernek 3-ik napján az Érseki palotának kápolnajában sz. misét hallottak volna: Csá-

szárné Eö Felsége kedves annyával Mária Beatrix Fő Herczeg Asszonnyal, a' Cs. Kir. Fő és Királyi hercegekkel együtt az Ország házába tartott közönséges gyűlésbe menni méltóztatott, 's ott rendkívül való örömmel fogadtatott. Azután maga Fels. Urunk, fényes nemzeti köntösben fel öltözve a' Királyi székbe bé ülvéu, melly nagy bizodalommal légyen a' Magyar Nemzet nemes indulatjához és hiveségéhez; világos és gyökeres szókkal elő adta. Az után Primas Eö Kir. Fő Herczegsége, a' kinek kezébe adta Eö Felsége a' Kir. feltételeket, Fels. Fjedelmünk nevében meg beszélette, melly nagy örömmel vette legyen a' Magyar Nemzet Eö Cs. Kir. Felségének azt a' kegyelmes akaratját, melly szerezént a' Fels. Császárné meg koronáztatását meg engedni méltóztatott; és azt is ki nyilatkoztatta, hogy tellyes reménységgel legyenek a' Magyarok az eránt, hogy a' koronáztatás végbe menetele után, mind azokat, a' mellyeket az Ország bátorságára nézve kívánni fognak, leg jobb Királyoktól könnyeu meg fogják nyerni.

Az után a' szokott elegyes Gyűlésnek szálájába menvén a' jelen vólt Fels. vendégek és Ország Karjai 's Rendjei, a' Fels. Fő Herczegek úgymint a' Nádorispány és Primas, a' Kir. Feltételeknek, vagy inkább annak a' kegyelmes megegyezésnek, melly szerezént a' nemzetnek a' Fels. Császárné meg koronáztatásására való kívánságát bé tellyesíteni méltóztatott, igen szép és gyökeres oratiokat mondottak a' nemzetnek Király hiveségére való fel buzditására. — Ebben az ülésben is jelen vóltak Mária Beatrix Kir. Fő Herczeg asszony, a' Cs. Kir. Fő Herczegekkel Albert Szakszoniai Kir. és Tefséni herceg-

gel, 's több Cs. udvari fő tisztekkel, és számos külföldiekkel együtt.

Az után a' 2.ik Tablánál is fel olvastatván a' kegyelmes Kir. feltételek, az Elölő Personalis Eö Nagysága javaslására, és az első Tablának abban való meg egyezése fzerént, mind a' két Tablától olly személyek választattak ki, a' kik Eö Felségének ezen kegyelmességét meg hálalják, 's arra való kézfzségeket ki jelentsék. — Arra való nézve Eö Cs. és Apost. Kir. Felsége is az együtt vólt Karoknak és Rendeknek gyüllésébe bé menvén, és meg értven a' Fels. Primás oratiójából, melly nagy örömmel vették légyen Eö Felségének azon kegyelmességét az Ország Karjai és Rendjei, és hogy nékiek is alkalmatofság adódott kéréseknek Eö Felsége eleibe leendő terjesztetésére: méltóztatott Fels. Urunk meg igirni, hogy a' koronatiónak végződése után, a' Karoknak és Rendeknek a' haza bátorságát, és ősi Constitutiójoknak meg maradását erányozó kívánságaikat meg fogja hallani, halgatni, és helybe hagyni. Mindnyájan örvendettek a' jelen vólt személyek, és sok örvendetes Vivat kiáltásokkal követték Eö Felségét.

Eö Cs. K. Felségének el menetele után a' Fels. Császárné is meg jelent, és Fels. testvérének a' Primásnak hozzá mondott deák oratióját meg halgatván, maga is azon nyelven készült beszéddel szólott a' jelen vólt Karokhoz és Rendekhez, mellyben a' többi közt akként méltóztatott magát ki nyilatkoztatni, hogy mindenkor fzerette, 's ez után is fzeretni fogja a' Magyar Nemzetet. Eö Cs. Felsége ezen édes szavainak ki mondása után, mingyárt meg hajolván előtte a' Fels. Nádor Ispány

és Primas kezeit meg tsókolták, ezt miveltek a' jelen volt zászlós Urak, a' Praelatusok, és a' több jelenvált Karok és Rendek is, a' kiket olly nyájafsággal, le erefzkedéssel és kegyelmességgel méltoztatott Fels. Affzonyunk fogadni, hogy senki se volt közöttök, a' ki ezen Fels. személynek védelmezése alatt magát 's hazáját szerentsésnek 's bóldognak lenni ne itilte volna.

Septemb. 4.ik napján az Ország sz. Koronája és a' több Kir. Klenodiumok fényes pompával az Eö Cs. Kir. Felségek szállásokra, a' herczeg Grafsalkovics palotájába vitettek ki, és ismét meg visgáltatván Eö Felségeknek kezeikbe adattattak. — Ezen sőt a' következett napon is sok ott lévő Fő hadi tífztek, és más rendbéli személyeket audientziára bocsattottak magok eleibe Eö Cs. K. Felségek.

A' második tárgy, mellyről a' 21.ik Kurirban igiretet tettünk, a' Fels. Császárnénak September 7.ik napján lett meg koronáztatásának fényes tzeremoniája, melly következő módon ment végbe. Nyóltz napokkal ennekelötte, úgymint Septemb. 6.ik napján a' Királyi Korona és klenodiumok az Eö Cs. Kir. Felségek jelentékben azon ládába, mellyben tartatnak, vissza tétetvén, 's le petsételtetvén, hasonló pompával, az az, ágyú durogások, és harang zugások alatt ismét vissza vitettek a' fő templomba, 's ott a' segrestyébe bé tétettek.

A' következett napon, úgymint September 7.ikén, a' mellyre tudniillik a' Fels. Császárné meg koronáztatasa volt meg határozva, még reggeli 6. óra előtt, minden Posonyban örizeten lévő, és az ezen emlékezetes napra oda rendeltetett katonaság,

gyalogok és lovasok a' városba lobogó zászlókkal bémenvén, a' nékiek ki mutatott helyekre állottak. Ezt miveltek a' forma ruhás polgárok, stutzosok és vadászok is, és azon útzákon, a' mellyekenn Eö Felségek által menendök valának, két sorba állottak. Tsak hamar azután a' két Kir. Korona örzök is két Kir. Commissariusokkal együtt, hat lovas gála hintókban a' fő templomhoz mentek, a' hol ezeknek, és több deputátusoknak jelenlétekben a' segrefztyében lévő láda felnyittatott, a' Kir. Korona és egyéb klenodiumok abból ki vétettek, egy azon végre rendeltetett asztalra tétettek, és az Eö Felségeknek oda lett menetelég a' két Korona örzök által ott őriztettek.

Nyólczadfél órakor a' Clérus is oda gyült, az Eö Cs. K. Felségeknek oda való várására. Ellenben a' fő Udvarnok' mester, a' Ministerek, a' titkos Tanátsosok, és Kamarás Urak az Eö Cs. K. Felsége, a' Fels. Császárné fő udvari Mestere, Mesterneje és udvari dámai mindnyájan Fels. Affzonyunk szálájába gyüllöttek. A' zászlós urak és Magnások Nádor Ispány Eö Cs. Kir. Herczegségevel együtt Eö Cs. K. Felségekhez mentek, hogy onnan Fels. Urunkat és Affzonyunkat a' Fő Templomba kisirjék. Nyóltz óra tájban lakó palotájokból Eö Cs. K. Felségek ki indulván az ágyú durrogások és harang zugások alatt lakó palotájokat el hagyták, az említett zászlós Urak, Magnások és Ország Karjai's Rendjei után a' nevezett fő templomba mentek, maga Eö Felsége nemzeti köntösbe fel öltözve lóháton, a' Fels. Császárné pedig magyaros és brilliantokkal ékes fejkötővel egy hat lovas gála hintóban. Császár Eö Felsége mellett a' Kir. testörző Nemes

Magyar seregnek Kapitánya, bal felől pedig a' Trabantok Kapitánya lovaglottak. A' Fels. Császárné hintaja mellett a' Cs. Kir. udvari tselédek mentek süveg le véve, hintaja után pedig az Eö Felsége udvari Fő mestere lovaglott. A' rendet egy granatíros kompanya, és egy vasas osztály zárták bé.

A' fő templomhoz lett menetelek után a' Fels. Császár Fő Lovász mesterétől segítettvén a' lóról le szállott, Császárné Eö Felsége pedig fő Udvari Mesterétől a' hintóból le vétetvén, mind ketten a' nevezett templomba mentek, mellynek ajtajánál Primas Eö Kir. Fő Herczegsége, és az oda gyült Clérus által mély tisztelettel fogadtatvan, az eleikbe nyújtott fezületet meg tsókolták, a' szentelt vízzel meg hintettek, 's onnan a' Primas, a' Clérus, és a' jelenvölt Korona és udvari tisztek után a' segrestyébe bé mentek. Minekutanna a' Fels. Császár és Kiraly a' Magyar sz. Koronával, és a' Sz. István palástyával, a' Fels. Császárné pedig az othoni Kir. Koronával fel ékesitettek vólna, az Ország Rendjei, a' Magnások, a' Cs. Kir. Kamarás Urak, a' titkos Tanátsosak, a' Sz. István, a' Mária Terézia vitezi Rendjének tagjai, és az arany gyapjas rendbéli vitézek, 's a' zászlos urak után, a' kik tudniüllik a' Kir. Klenodiumokat arannyal premzett bársony párnákon vitték, a' segrestyéből a' fő Oltárhoz mentek. Maga Fels. Urunk az óltár bal része mellett készült Kir. székbe ült, mellynek második léptsöjén, jobbra a' Kir. Fő Lovász mester kivont kardal, balra a' Kir. Marsal a' Marsal páltzával, hátúl a' Kir. testörzö Nemes Magyar sereg kapitánya, a' harmadik léptsön alól pedig, a' tronus előtt a' Magyar Orzági Heraldus, pálczáját kezében, süvegét pedig a' fején

tartván állottak. — Császárné Eö Felsége udvari fő mesterétől vezettetvén, és a' két szolgálatot tevő fő Papoktól, úgymint a' Veszprémi és Györi Püspököktől kísértetvén a' szentek szente közepén egy országlószek menyezet alatt kézfitett párnás szék eleibe ment, 's az előtt le térdepelt. Nádor ispány Eö Cs. Kir. Fő Herczagsége, a' Kir. Klenodiumokat vivő zászlós Bárokkal együtt a' Kir. szék mellett állottak, az Ország Rendjei pedig a' templom két oldalán tsinált gallériákban vettek helyet.

Ezután Primás Eö Kir. Fő Herczagsége szép muzsikaszó 's éneklés alatt nagy misét mondott. Az epistoláknak fel olvasása után Fels. Urunk Kir. székéből fel kelvén, a' zászlós urakkal együtt a' fő óltár eleibe ment, és Primás Eö Kir. Fő Herczagségtől, mint Consecratortól, a' Fels. Császárné megkoronáztatását kívánta, melly után Eö Felsége fejéről udvari fő mesterje a' házi Koronát le vette, és az ott állott asztalkára le tétette, magát pedig Császárné Eö Felséget az óltárhoz vitte. E' meg lévén maga a' Fels. Császár az óltár előtt ült Consecratornak Primás Kir. Fő Herczegnek ajánlotta a' Fels. Császárnét, 's onnan Kir. székébe vissza ment, a' Fels. Császárné pedig az óltár előtt lévő párnára le térdepelt.

Azonközben Nádorispány Eö Csász. Kir. Fő Herczagsége Fels. Urunk fejéről a' Kir. Koronát le vette, 's az óltárra tette, Primás Eö Kir. Fő Herczagsége pedig Fels. Asszonyunk jobb karját és vállaközit a' sz. olajjal meg kente, fő udvari mestere 's mesternéje és a' fent nevezett két Püspök Eö Felségét az óltár háta mege vitték, és meg kent tagjait meg törülvén az óltár eleibe ismét vissza ve-

zették, és minekutánna Eö Felsége az óltár előtt vólt párnára le térdepelt vólna, a' Wefzprémi Püs-pök a' házi Koronát ismét fejére tette. Azonközben Nádor Ispány Eö F. Herczegsége is a' Kir. Koronát az óltárról le vévén Primás Eö Kir. F. Herczegsége kezébe adta, a' ki azt Nádor Ispány Eö F. Herczegségével együtt a' Fels. Császárné jobb vállára tette, mellyet háromfzori örvendetes V i v a t kiáltásokkal követtek a' jelen vólt Mágánások és Rendek. A' többit a' jövö posta napon.

Spanyol Ország.

Néhány hetektöl fogva olly sokféle egymással ellenkező, et töbnire hitelt nem érdemlő hírek folynak ezen Ország jelenvaló állapotjáról, hogy végtére a' leg igazabnak valóságáról is kéntelen az okos ember kételkedni. Ez az oka, hogy a' részre hajló, és bal gondolatokkal tellyes gondolkozású emberek rész szerént a' magok fábrikáikban kézfült, rész szerént a' másoktól hallott, de felette meg nagyított híreket a' Publicumban ki terjeszteni nem átallyák. Ahozképest minden Spanyol és Portugalliai Országokról Publicumban kerengő híreknek kötve kell hinni, és addig mig az Anglusoknak Lifzbonában való kifzállásokról, a' Fr. Generál Dupont Ofztály seregének capitulatiójáról, és több illy tárgyakról támadt hirnek hitelt adnánk, bizonyos és hivatal szerént való tudósítást kell várnunk, 's annak vételeig itélet tételünket fel függesztenünk. A' különbölkönbféle híreknek egymással való öfzve hasonlításokból ugyan azt lehet ki húzni, hogy a' Generál Dupont ofztály seregének Andaluziában, a' múlt Julius közepén több véres tsatai vóltak a' Spanyol Insur-

gensekkel, hogy ezek a' Sevilla városában fel állított generalis Commissio vezérlése alatt légyenek, melly a' Sevillai, Grenadai, és több Spanyol tartományokban minden fegyver fogható népet fel lármázta, fel ingerlette. Ellenben egész Arragónia le tsendesedett, 's végtére annak fő és erőfs városa Saragofsa is meg hódolt I. Jósef Napoleon Királynak. — A' Kataloniának nagyobb részében támadt zenebonát is le tsendesítette General Duhesme, ki vévén annak észak-napkelet közü környékeit, a' mellyekben még most is sok insurgensek kerengenek, és a' Perpignánból Barcellonába vivő országos utat háborgatják, de nem sokára ök is meg szelidítettnek azok által a' Frantzia hadi seregek által, mellyek Olasz Országból azon az úton Spanyol Országba marsiroznak. Mind ezek, mind a' több insurgensek olly nagy kegyetlenséget víznak végbe, mellynek nemcsak szemmel való látasára de tsak hallására is meg borzad a' természet.

Az Ulmai Allgemeine Zeitung nevezetü ujság levelekben ki adatott 18-ik Augustusi Frantzia Orzági tudósításokból a' következendöket olvassuk: Egy hólnap el forgása alatt sok véres tsaták estek Spanyol Országban, mellyekben bämulásra méltó bátorsággal viaskodtak a' Frantzia hadi seregek. A' mi ott lévö armádiánk a' múlt Juniustól fogva hat osztály seregre vólt fel osztva, mellyek a' körülállásokhoz képest hol erősebbek, hol gyengébbek vóltak, de tsak ugyan mindenik a' városokban hagyott örizetek által nagyon meg vóltak erőtlenítve. A' körülállásokhoz képest hol ide hol oda több apró corpsokat hellett vala küldeni, ezek mind az által mindenkor egyesüléssel vólt a' közép ponthoz Madrid.

hoz, úgy szinte Frantzia Országgal is a' Bayonnei országos úton.

Ezek az ofztály seregek következők voltak, úgymint, a' General Savary (most Rovigoi herczeg) ofztály serege Madritban; a' Gen. Duponté Andalusziában; a' Marsal Monceyé a' dél és nepkeleti tartományokban; a' Gen. Duhesmeé Kataloniában; a' General Lefeburé Arragoniában; a' Marsal Bessièresé ó Kasztiliában. — Ezeken kívül még egy tartalék sereg is állott kézzen. Ezen Ofztály seregeknek operatióikról következőket olvasunk:

Mars. Bessières több hetekig védelmezőképen viselte magát az insurgenseknek meg tamadások ellen, őket minden ponton vissza verte, 's a' többi közt Valladolid szomszédtságában, a' hol történt verekezésben a' Galliciai, Asturiai és Leoni insurgents armádiát egészen meg győzte, 's győzedelmét tovább is folytatván Leonba ment, azon tartományt egészen el foglalta, és azon hegyek közzé vivő útig nyomúlt előre, a' mellyek Galliciát Leon-tól el választják. Itt is egynéhány apró tsaták estek, mellyeknek kimenetelek mindenkor szerentsés volt a' Fr. seregekre nézve. De mivel Julius havának 2-ik részében a' Spanyol Országgi Armádiát fontosabb pontra kellett helyheztetni: kénytelen volt Mars. Bessières a' maga ofztály seregét Leonból Burgosba vinni, a' hol az utólsó hiradások szerént most is tartózkodik.

A' Generál Lefebure ofztály seregeről, melly egy időtől fogva Arragoniában tanyázott, és Saragossától egy óráni földre lévő tábor helyet el foglalt, az a' rendelés volt tétetve, hogy azon tarto-

mánynak meg hódoltatása után annak fő városát Saragofszat vegye meg, mellynek lakosi nyakafságokban továbbra is meg maradtak, és semmi szép fzerént való eszközöknek engedelmeskedni nem akartak. Mivel azon erőségnek előszöri ágyuztatása sikertelen volt, és azután is minden ellentállásra szükséges készületeket meg tettek, Gener. L e f e b u r n e k is számos segítő seregek küldettek, és ofztályos General Verdier az ő ofztály seregének kórmányát kezére vévén Saragofszát meg támadta, és a' lakosoknak kemény ellentállások után a' városba behahant. De így is meg nem szüntek a' nyakaskodástól az insurgensek, és a' nagyobb épületekbe vonván magokat, bastya gyanánt éltek azokkal. A' mint írják, nyólcz egész napig tartott a' Saragofszai verekedés, mig végtére General Verdier azon várost el foglalta, 's abba elegendő őrizetet helyezett, a' honnan a' Kataloniában lévő General D u h e s m e ofztály seregével szoros egyesítésben lenni akar.

A' Marsal M o n c e y corpora, melly egynéhány hetekig új Kasztiliának napnyugoti részében Cuenca mellett táborozott, onnan Valencia felé marsirozott, és minden oda vivő pafsusokat, avagy hegyek közt lévő szoros utakat el foglalt. Azon városnak és tartománynak által adása végett az ellenséggel való alkudozások már el kezdődtek, de ismét félbe szakadtak, és mivel a' nevezett Marsalnak elegendő hadi ereje nem volt, és a' minden nap szaporodott insurgensek ellen elegendőképen nem védelmezhetette, e' mellett egy olly nagy városba is, mint a' millyen Valencia, elegendő katona őrizetet nem helyeztethetett, néhány ellenséggel való tsatazásai után

Madridba vissza marsirozott, 's az őtt General Savary vezérlése alatt lévő őszály sereggel a' magáét őszve kaptsolta. — Mivel Spanyol Országának néhány részeiben még most sins a' nyughatatlánságoknak vége: tanátsosabnak tartotta I. József Napoleon Király a' maga ministerjeivel és a' kórmányfzéknek tagjaival együtt Jul. 29-ik napján, ó Kasztiliának fő városába Burgosba által menni, 's a' zenebonálkodásoknak le tsendesedéseig ott maradni.

Néhány magános tudósítások fzerént, a' múlt Kiss-Affzony havának 2-ik napján Medina del Rio és Palencia városok mellett Leon Országban újabb verekedések estek a' Marsal Befsieres őszály serege és a' Spanyol insurgensek közt; de mivel azokról semmi bizonyos jelentés nem tétetett: azoknak fzerentsés vagy fzerentsétlen ki menetelekről semmit sem tudhatunk vóltaképen. —

O l a s z O r s z á g.

A' Majlandi Kurirban egy szép predikatzió közöltetik a' Publicummal, mellyt Dr. Pedroni tábori Kaplán az oda való katonák templomában, a' katonaság közt nagyon el hatalmazott desertio vagy fzőkes ellen mondott. Ebben a' többi közt ekképen fzóllott:

Barátim 's pajtás társaim! Ebből a' prédik álló fzékből, a' vallásnak és a' békefségnek ebből a' helyéből kell nékem ma veletek erőfsen beszélni. Jól tudjátok, hogy a' mi Monarkánk, a' dezertoroknak meg büntetések végett bizonyos hadi itilő fzéket állított fel. Ez az útálatos véték az ármadiát gyengiti, a' Status kasszaját károsítja, az Országot népetleníti, 's ellenben a' hegyeket és erdőket haram.

jakkal és tsavargó emberekkel népesíti. Meg értették azokat a' szörnyü büntetéseket, mellyek a' szökött katonák ellen, vétkeiknek gradusai fzerént rendeltettek. Gyalázatos halál, sok esztendőig tartó bilints hosszú szakállal, meg beretvált fovel, végtére hóltig tartó meg bélyegezés, súlyos munka, a' Monarka kegyelméből való ki esés, a' Publicum által való meg útáltatás, hát nem idegenithetnek el mind ezek titeket az elszökéstől? — Igaz ugyan hogy minden embernek kedves a' maga élete, de ennél is jobban kell a' betsületet fzeretni. Esztelen ember az, a' ki a' maga életét az elszökés által kotzkára veti, a' betsületét pedig el veszti. De ti Keresztények vagytok, és mint olyanok kötelesek vagytok a' Fejedelemhez és a' Hazához. “

„A' Kereszténységnek üldözéssel tellyes első idejében, annak valloi a' pogány Császároknak engedelmeskedtek, 's el nem hagyták zászlóikat, sőt inkább Tertullianus régi szent Atya tanubizonysága fzerént leg hivebb katonák vóltak. Nem elegendő öfztön lehet e' ez a' példa tinéktek arra, hogy Keresztény Fejedelmeknek örömmel szolgáljatok. Tulajdon hasznotokat is vegyétek gondolóra. Hat ugyan olly terhes e' 's olly el viselhetetlen e' a' katonai élet, hogy ahoz idővel szokni ne lehessen? Nem láttok e' sok olly vitézeket, a' kik sorsokkal meg vannak elégedve? — És ha el szöktök, hová akartok fordúlni. Farkas és medve módra akartok e' a' hegyeken és az erdőkben élni, nappal bújkálni, és éjjel ragadományra ki menni? Vagy talán szegény szüléitek hajlékaikba akartok lopva bé menni, azokban el rejtezni, 's őket fzerentsétlenné tenni? — Valósággal az a' szökevény, a' ki illy va-

Czedelmekre veti a' fejét, vétkezik maga ellen, maga ellen kegyetlen, hazája eránt pedig melly ötet taplálta és nevelte, háladatlan, felebarátit gyűlöli; mivel vagy barátjának vagy testverének kell érette szolgálni. — Végtére szülei ellen is nagyon vétkezik, a' kik midön ő el hagyta volna házokat, hogy a' betsületnek és kötelefségnek hivasát kövesse, sirtak, és az ő könnyeik emberiségből származtak; ellenben örvendettek, ha fiaikról jó hireket hallottak, ha őket betsület tzimereivel felékesítve látták. Melly nagy keserüségre szolgál az illy fzerentsétlen szüleknek, ha tudják, hogy az ő fiok betstelen szökeényé lett, hogy szüntelen ide 's tova bújdosik, 's kén-telen édes hazáját örökre kerülni. — Kedves barátim 's pajtás társaim! ezek nem valamelly költeményes le ábrázolások, nem tsupa rettentő képek, hanem valóságos igafságok, a' mellyekről naponként példák által meg lehettek gyözettetve. — Jól tudjátok a' Kórmányfzék akaratját, e' parantsolta meg minékünk, hogy mi erről a' szent székről intsünk meg titeket a' ti veszedelmetekről s. a. t. Nagyon tetzvén ez a' predikátzió a' Kórmányfzéknek, azt a' többi tábori Papoknak is meg küldette.

A' Nápolyi közönséges újság leveleknek 19-ik Augustusi darabja így szól: „Ezen folyó hólnap 16-ikán, reggeli 4. órakor rettentő égi háború támadván, a' félelmes 's le irhatatlan égi tsattogások 's ménykö hullások egymást érték, és az egész ég tüzlángban lenni láttatott: Az e' mellett szakadó eső a' felhőszakadáshoz hasonlitott, a' tenger torony magafságú habokat hányt. Egy szegény halászt a' ménykö agyon ütött, kinek holt teste néhány szem-pillantatok múlva rodthadni kezdett. — Az égi há-

ború kezdődése előtt rettenetes bögés hallatott a' Vezuv gyomrából, és az égig felnyúló füstoszlopok jöttek ki annak torkából. Mivel az illy jelenések közönségesen előjáró postai szoktak a' Vezuv közel gető tűz okadásának lenni, az annak alsó részén lakó emberek leg jobb vagyonaikkal együtt mindgyárt futni kezdettek. De mihelyt az égi háború el kezdődött, ismét le tsendesedett a' Vezuv, 's két óra el telése után, tudniillik reggeli hat órakor egészen fel derült a' komor felhőkbe borúlt ég.

Északi Európa.

Koppenhágából Augustus 20-ik napján. Az a' szententzia, mellyet a' hadi itilő szék azok ellen a' Generálisok ellen hozott, a' kik Koppenhága városát az Anglusoknak fel adták, igen keményen esett ki, és rész szerént halálra, rész szerént számkivetésre itiltettek. Nagy reménység van mindazáltal az eránt, hogy azon kemény szententziát meg fogja a' Király enyhíteni. — Mivel semmi portékát, semmi írott és nyomtatott leveleket a' száraz Európába Angliából hozni nem szabad; arra való nézve mindent el követnek az Anglus hajók, hogy a' Londoni újság leveleket által küldhessék, nevezetesen a' halászok által, mellyre nézve ezeknek sem szabad többé a' tengerbe bé menni.

A' múlt Kis Asszony havának 21-ik napján a' Berlinben lévő Prusszus ágyuzó seregnék tisztjei az öreg herczeg Ferdinándnak, néhai II. Fridrik testvér ötsének udvarlására mentek olly végből, hogy egyik kedves fiának August Ferdinand herczegnek fellyebb való tífztségre, az az, fegyver tármesterségre lett emeltetésére nézve nékie örvendjenek.

A' tiszteknek ezen tiszteletüket nagyon kegyelmesen vette az öreg Királyi Herczeg.

A' Pruffziai Ármádiának új organisatiója fzerént, a' mint a' 12.ik Augustusi Königsbergi tudósítások tartják, minden ifjúnak, minden születésre, és rangra való tekintet nélkül, aloiról kell a' hadi szolgálatot kezdeni. Erre nézve ezután semmi Junkerek nem lesznek. (Igy neveztettek azok a' nemes ifjak, a' kik mint kadettok, négy vagy öt ez-tendeig all-tifztséget viselvén fellyebb való tisztsé-gekre emeltettek, a' nemtelen ifjak pedig, akármely érdemesek lettenek légyen is, all tisztségeknél fel-lyebb nem mehettek). Az ez eránt Augustus 6.ikán ki adott Kir. rendeléseknek kezdetében ezeket lehet olvasni: A' békefség idején, ú g y m o n d, tsak azoknak leszzen a' hadi tisztségeknek el éresekre jusok, a' kik jó neveltetések és tudományaik által magokat mások felett meg különböztetik; a' haborúban pe-dig, a' kik vitéz tetteik által magokat arra érdeme-sekké teszik. Arra való nézve az egész nemzetből azok a' személyek, a' kik ezen tulajdonságokkal bir-nak, a' leg főbb hadi tisztségekre is számot tarthat-nak. Minden eddig vólt rangbéli elsőség meg szü-nik az ármádiánal, és mindennek, minden születésre való tekintet nélkül, egyenlő jusai, 's egyenlő kö-telefségei lesznek. Azok közzül az all-tisztek és zászló hordó ifjak közzül, a' kik a' tisztségekre can-didaltatnak, a' leg érdemesebbet az all-és fel hadna-gyok választyak ki; azok, a' kik még háborúban nem szolgáltak, vagy a' kiknek magok meg külön-böztetésekre semmi alkalmatofságok nem vólt, tsak akkor lesznek választhatók, ha valamelly meg külön-böztető tudománnyal birnak.